

USTAWA

z dnia 6 grudnia 1996 r.

o zmianie ustawy — Kodeks postępowania karnego.

Art. 1. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1969 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 13, poz. 96, z 1982 r. Nr 16, poz. 124 i Nr 41, poz. 273, z 1983 r. Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 i Nr 31, poz. 138, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 251, Nr 53, poz. 306 i Nr 72, poz. 422, z 1991 r. Nr 83, poz. 371 i Nr 100, poz. 442,

z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 74, poz. 332 i Nr 126, poz. 615, z 1995 r. Nr 89, poz. 443 i poz. 444 i Nr 95, poz. 475 oraz z 1996 r. Nr 152, poz. 720) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 214 otrzymuje brzmienie:

„Art. 214. Oskarżony może składać w każdym czasie wnioski o uchylenie lub zmianę środka zapobiegawczego; w przedmiocie wniosku rozstrzyga najpóźniej w ciągu 3 dni prokurator, a po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu, sąd, przed którym sprawa się toczy. Na postanowienie sądu w przedmiocie wniosku zażalenie nie przysługuje.”;

2) w art. 222 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania na okres oznaczony, przekraczający terminy określone w § 2 i 3, może dokonać tylko Sąd Najwyższy na wniosek sądu, przed którym sprawa się toczy, a w postępowaniu przygotowawczym na wniosek Prokuratora Generalnego — jeżeli konieczność taka powstaje w związku z zawieszeniem postępo-

wania karnego, przedłużającą się obserwacją psychiatryczną oskarżonego, przedłużającym się opracowywaniem opinii biegłego, wykonywaniem czynności dowodowych w sprawie o szczególnej zawichości lub poza granicami kraju, celowym przewlekaniem postępowania przez oskarżonego, a także z powodu innych istotnych przeszkód, których organy prowadzące postępowanie nie mogły usunąć.”

Art. 2. 1. Wnioski o uchylenie lub zmianę środka zapobiegawczego złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

2. W razie złożenia, na podstawie art. 222 § 4 w brzmieniu nadanym art. 1 niniejszej ustawy, wniosku o przedłużenie tymczasowego aresztowania zastosowanego przed dniem 4 sierpnia 1996 r. — tymczasowe aresztowanie zostaje utrzymane do czasu rozpoznania tego wniosku przez Sąd Najwyższy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*